

Warszawa, dnia 21 marca 2016 r.

MINISTERSTWO FINANSÓW
Departament Podatków Sektorowych,
Lokalnych oraz Podatku od Gier

PL-LS.844.26.2016

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA w Lublinie	
WPLYNIĘŁO 24-03-2016	
L. dz. 698/16	Zal.
Podpis <i>[signature]</i>	

Pan Jacek Grządka
Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Lublinie
ul. Karłowicza 4 IX p.
20-027 Lublin

W związku z pismem z dnia 16 lutego 2016 r. znak:RIO-II-0712/2/2016 w sprawie kwalifikowania na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, działalności prowadzonej przez jednostki organizacyjne gminy w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, Ministerstwo Finansów wyjaśnia.

W piśmie z dnia 16 października 2015 r. znak: PL.LS.834.107.2015 zawarto opinię dotyczącą stosowania art. 7 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn.zm.) w kontekście prowadzonej przez gminę działalności w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków w przypadkach, gdy do wykonywania tych zadań nie została powołana odpowiednia jednostka organizacyjna gminy.

Przywołując stanowisko sądów administracyjnych uznano, że o ile sposób kalkulacji cen za świadczone przez gminę usługi nie wskazuje na dążenie do osiągnięcia dochodu (zarobku), tj. nadwyżki przychodów nad poniesionymi kosztami, czyli celem tej działalności nie jest zysk a zaspokojenie potrzeb wspólnoty mieszkaniowej, to w takich przypadkach nie wystąpi przesłanka zarobkowego charakteru wykonywanej działalności. Tym samym przyjęto za słuszne stwierdzenie, że prowadzona w takich sytuacjach przez gminę działalność w zakresie gospodarki wodno-kanalizacyjnej nie będzie działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W konsekwencji powyższego uznano również, że budowle stanowiące infrastrukturę wodno-kanalizacyjną, będące własnością gminy realizującej samodzielnie, tj. bez powołania w tym celu jednostki organizacyjnej, zadania z zakresu gospodarki wodno-ściekowej, jako niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie będą opodatkowane podatkiem od nieruchomości - zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę należy podzielić pogląd o braku podstaw do kwestionowania w omawianych przypadkach nieopodatkowania gminnych budowli związanych z gospodarką wodno-ściekową. W przypadku, gdy budowle takie były uchwałą rady gminy zwolnione z podatku od nieruchomości, również brak jest podstaw do kwestionowania niewykazywania ich w deklaracjach na podatek od nieruchomości.

Jednocześnie należy szczególnie podkreślić, że konkluzje zawarte we wskazanym piśmie dotyczyły wyłącznie przypadków prowadzenia przez gminę gospodarki komunalnej bez wyodrębnienia w celu realizacji tych zadań jednostki organizacyjnej na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.). Wyjaśnienia te zatem nie miały zastosowania do jednostek budżetowych czy samorządowych

zakładów budżetowych. Dodatkowo, co wymaga podkreślenia, przyjęto za zasadną opinię o nieprowadzeniu przez gminę działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, wyłącznie w odniesieniu do działalności w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, a ponadto w przypadkach, gdy sposób kalkulacji cen za świadczone przez gminę usługi w tym zakresie nie wskazuje na dążenie do osiągnięcia dochodu (zarobku), tj. nadwyżki przychodów nad poniesionymi kosztami, czyli celem tej działalności nie jest zysk a zaspokojenie potrzeb wspólnoty mieszkaniowej.

Należy bowiem zwrócić uwagę na specyficzny charakter tej konkretnej działalności.

W piśmie z dnia 15 października 2012 r. BS-5-bm-406/12/2734 Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdziło, że „Z uwagi na to, że większość kosztów wchodzących w skład niezbędnych przychodów, będących podstawą kreowania taryf wod.-kan. to koszty związane z posiadaniem majątkiem, jak amortyzacja i podatki, które mogą stanowić nawet 60% kosztów całkowitych, możliwości obniżenia przez regulatora wysokości taryf są ograniczone i dotyczą zwłaszcza marży zysku. W związku z powyższym oraz z uwagi na charakter usług – użyteczności publicznej, należy dopuścić sytuacje, że gminy zrezygnują z zapisanej w ustawie marży zysku. W przypadku usług wod.-kan. istnieje bowiem bariera akceptowalności społecznej wzrostu cen za wodę i ścieki. Zgodnie z „Wytycznymi do przygotowania inwestycji w zakresie środowiska współfinansowanych przez FS i EFRR w latach 2007-2013” przyjmuje się, że wydatki gospodarstw domowych na wodę i ścieki nie powinny przekraczać 3% dochodów do dyspozycji. Najbardziej prawdopodobnym skutkiem przekroczenia tej bariery będzie wówczas ograniczenie stopnia ściążalności opłat, co może doprowadzić do załamania ekonomicznej podstawy funkcjonowania przedsiębiorstwa wod.-kan.

Jeżeli zatem taryfy wzrosły na skutek zwiększenia np. kosztów eksploatacji i utrzymania, to w takiej sytuacji, z uwagi na ochronę interesów odbiorców usług, możliwe byłoby obniżenie marży zysku do poziomu zerowego.”.

Mając na uwadze powyższe przyjąć można, że wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 16 października 2015 r. znak: PL.LS.834.107.2015 mogą odnosić się również do jednostek budżetowych, utworzonych przez gminę dla realizacji zadań z zakresu gospodarki wodno-ściekowej, o ile przy kalkulacji opłat za wodę i ścieki nie zakłada się osiągnięcia zysku i zysk ten nie wystąpi.

Powyższe stanowisko nie stanowi interpretacji w rozumieniu art. 14a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613, z późn. zm.), a jedynie opinię Ministerstwa Finansów w przedmiotowej sprawie i ma charakter kierunkowy.

Dyrektor
Departamentu Podatków Sektorowych,
Lokalnych oraz Podatku od Gier
Justyna Przekopiak
/dokument podpisany podpisem elektronicznym/